

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาเหมน ป่าเขาหลวง ป่าปลายคลองวังหีบ
ป่าน้ำตกโยง และป่าคลองปากแพรก ในท้องที่ตำบลช้างกลาง
อำเภอฉวาง ตำบลเขาแก้ว ตำบลลานสกา อำเภอลานสกา
ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน ตำบลนาหลวงเสน ตำบลถ้ำใหญ่
อำเภอทุ่งสง และตำบลหินตก ตำบลร่อนพิบูลย์ อำเภอร่อนพิบูลย์
จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาเหมน ป่าเขาหลวง
ป่าปลายคลองวังหีบ ป่าน้ำตกโยง และป่าคลองปากแพรก ในท้องที่

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๔

ตำบลช้างกลาง อำเภอฉวาง ตำบลเขาแก้ว ตำบลลานสกา อำเภอลานสกา ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน ตำบลนาหลวงเสน ตำบลถ้ำใหญ่ อำเภอทุ่งสง และตำบลหินตก ตำบลร่อนพิบูลย์ อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๓๔ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาเหมน ป่าเขาหลวง ป่าปลายคลองวังหีบ ป่าน้ำตกโยง และป่าคลองปากแพรก ในท้องที่ตำบลช้างกลาง อำเภอฉวาง ตำบลเขาแก้ว ตำบลลานสกา อำเภอลานสกา ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน ตำบลนาหลวงเสน ตำบลถ้ำใหญ่ อำเภอทุ่งสง และตำบลหินตก ตำบลร่อนพิบูลย์ อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าเขาเหมน ป่าเขาหลวง ป่าปลายคลองวังหีบ ป่าน้ำตกโยง และป่าคลองปากแพรก ในท้องที่ตำบลช้างกลาง อำเภอฉวาง ตำบลเขาแก้ว ตำบลลานสกา อำเภอลานสกา ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน ตำบลนาหลวงเสน ตำบลถ้ำใหญ่ อำเภอทุ่งสง และตำบล

เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๒๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๔

หิन्दก ตำบลร้อนพิบูลย์ อำเภอร้อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อำนาจ บัณยารชน

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าเขาเหมน ป่าเขาหลวง ป่าปลายคลองวังหีบ ป่าน้ำตกโยง และป่าคลองปากแพรก
 ในท้องที่ตำบลข้างกลาง อำเภอฉวาง ตำบลเขาแก้ว ตำบลลานลกา อำเภอลานลกา ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน
 ตำบลนาหลวงเสน ตำบลถ้ำใหญ่ อำเภอทุ่งสง และตำบลหินตก ตำบลร่อนพิบูลย์ อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
 ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๓๔

เนื้อที่ประมาณ ๒๐๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๒๘,๑๒๕ ไร่

มาตราส่วน ๑ : ๑๐๐,๐๐๐

เมตร ๑,๐๐๐ ๕๐๐ ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ กิโลเมตร

- เครื่องหมาย**
- แนวเขตอุทยานแห่งชาติ
 - บริเวณที่กินออกจากการเป็นอุทยานแห่งชาติ
 - เขตอำเภอ
 - ทางหลวง ถนน
 - ทางรถไฟ
 - สะพาน
 - แม่น้ำ คลอง ห้วย
 - ภูเขา ควน เนิน
 - ที่ว่าการอำเภอ
 - หมู่บ้าน
 - โรงเรียน
 - วัด

 (นายอุทัย ลิงหนี่ง) ผู้อำนวยการกองอุทยานแห่งชาติ	 (นายอุทัย ลิงหนี่ง) จำลอง
 (นายโพธิ์จรน สุวรรณกร) อธิบดีกรมป่าไม้	 (นายชนะ เคียววิไล) ตรวจ ๘๘ ๑๐.๓๖

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๒๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๓๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก บริเวณที่ดินป่าเขาเหมน ป่าเขาหลวง ป่าปลายคลองวังหีบ ป่าน้ำตกโขง และ ป่าคลองปากแพรก ในท้องที่ตำบลช้างกลาง อำเภอฉวาง ตำบลเขาแก้ว ตำบลลานสกา อำเภอลานสกา ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน ตำบลนาหลวงเสน ตำบลลาใหญ่ อำเภอทุ่งสง และตำบลหินตก ตำบลร่อนพิบูลย์ อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เนื้อที่ประมาณ ๒๐๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๒๘,๑๒๕ ไร่ ประกอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและมีค่า เช่น พันธุ์ไม้ของป่า สัตว์ป่า นานาชนิด ตลอดจนทิวทัศน์ ป่าและภูเขาที่สวยงามยิ่ง สมควรกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เพื่อสงวนไว้ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิม มิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไปเพื่อประโยชน์แก่การศึกษาและนันทนาการของประชาชน และเพื่ออำนวยความสะดวกอันแก่รัฐและประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้